

Prašoktos kurpės

Kareivis

Daugel metų karaliui aš tarnavau,
Tik nieko, o nieko už tai negavau,
Nors geras kareivis buvau.

Iš kur čia tas triukšmas? Nejau ir čia karas?
Kas rėkia, kas šaukia, na kas šitaip baras?

Pirmas brolis

Čia mano kepurė! Neduosiu, ir baigta.

Antras brolis

Ne tavo, broleli, o mano! Ir kam tau jos reikia?

Pirmas brolis

Neduosi – atimsiu! Ir dar išvanosiu.

Antras brolis

Manai, pasiduosiu? O muštis juk pats mane pernai išmokei.

Kareivis

Mušėikos, mušėikos, klausykit kareivio!
Net varnos sužiuro!
Dėl ko tos muštynės? Nejau dėl kepurės?
Man rodos, lig šiolei jūs buvote broliai?

Pirmas brolis

Taip taip!

Antras brolis

Tai jau ne kitaip. Broliai.

Kareivis

Ir mušatės dėl kepurės?

Abu broliai

Tai palikimas.

Kareivis

Palikimas?

Pirmas brolis

Matai, tėvas mirdamas paliko mums šią kepurę.

Kareivis

Ką? Argi dėl tos senos apiplyšėlės verta muštis?

Na ir juokdariai!

Antras brolis

Nesijuok, kareivi. Ši kepurė nėra paprasta. Kas ją sau ant galvos užsideda, pasidaro nematomas.

Kareivis

Nematomas? Negali būti! Tai bent... Žinot ką – aš galiu jums padėti.

Pirmas brolis

Gerai, kareivi, padėk.

Kareivis

Va, matot šį akmenėlį? Aš jį mesiu tolyn. O judu bėkit paskui jį. Kas pirmas jį atnešit, to kepurė ir bus.

Antras brolis

Gerai. Taip teisingiausia.

Kareivis

Pasiruošt! Dėmesio... Marš!

Nudūmė... Kaip gerai. Man kepurė pačiam pravers, judu ją tik suplėšytumėt.

Pirmas brolis

Apgavo! Na ką gi, irgi gerai. Nebebus dėl ko peštis. Eime namo.

Pasakotojas

Kareivėlis, su kepure likęs nematomas,

Nusprendė dar neisiąs namo, paklajosiąs po pasaulį.

Ėjo, ėjo ir atsidūrė kažkokioje kitoje karalystėje, viename jos mieste.

Vaikšto kareivis tuščiomis gatvėmis.

Kareivis

Kur visi išsislapstė, kur aš patekau?

Karalius

Kas iš to, kad aš – Karalius?

Žūsta mano karalystė!

Kareivis

O išmintingasai karaliau! Leisk man, paprastam kareiviui,

Dulkes nuo tavo kojų nušluostyti.

Kokios negandos tave apniko?

Ar slibinai kraštą niokoja?

Ar plėšikai čia šeiminikauja?

Gal aš padėti galėčiau?

Karalius

Štai kas, kareivėli. Turiu aš penkiolika dukterų. Visos jos gražios ir meilios, bet jos kiekvieną naktį kažkur šoka ir prašoka savo kurpaites kiaurai.

Ir nė viena neprisipažįsta, kur jas prašoka.

Taip mano turtas buvo iššvaistytas, nes kiekvieną dieną turiu joms pirkti naujas prabangias kurpaites.

Kareivis

Klausyk, karaliau. Aš galiu sužinoti, kur jos naktimis šoka.

Karalius

Jei sužinosi, kareivėli, atiduosiu tau karalystę ir karūną. Galėsi valdyti šalį. Ko tyli? Dar dukrą tau į žmonas atiduosiu. Pats galėsi pasirinkti.

Kareivis

Gerai, sutinku.

Karalius

Žinok, kad jeigu per pačią pirmą naktį nieko nesužinosi, tau bus nukirsta galva?

Dabar pradėk tarnystę.

Ei, dukrelės mano mielos! Ar jau atsikėlėt? Tarną jums naują pasamdžiau. Girdit?

Pirma duktė

Tėvužėli, labas rytas, koks žmogus čia nematytas?

Antra duktė

Tau, tėveli mano mielas, šitas baltas rožės žiedas.

Trečia duktė

Oi tėveli, oi tėveli, sapnavau aš baltą žirgą...

Ką gi tai galėtų reikšti?

Ketvirta duktė

Balto žirgo tu negausi! Na, o tarną jau gavai!

Penkta duktė

Tik prabus jis neilgai. Tris dienas. Kam jį, tėti, pasamdei?

Šešta duktė

Ko tėveliui prieštarauji, ko jam tu vis priekaištauji?
Jei karaliui taip patinka, tai ir mums, žinok, pritinka.

Septinta duktė

Jau verčiau reikėjo duoti mums lig soties išmiegoti...

Aštunta duktė

Tėti, tėti, dėkui už tą tarną naują.
Šitas gal geresnis bus, gal seniai tarnauja?

Devinta duktė

Nežinau aš, ar seniai, bet jis pats tai senas...

Dešimta duktė

Žinote, kai šičia niekas netklysta, būkime svetingos.

Vienuolikta duktė

Mums kiekvienas – tikras svečias.
Sėsk, sveteli, užu stalo. Arbata dar neatšalo.

Dvylikta duktė

Kai privalgysime sočiai, lauks giros pilni ąsočiai.

Trylikta duktė

Kareivėli, jos tik dedas tokios geros, tokios meilios.
Negi tu susiviliosi šioj šaly prikaisti kailį?

Keturiolikta duktė

Aš esu visų jauniausia. Tėti, ko nepasiklausęs naują tarną pasamdei?

Penkiolikta duktė

Čia nebus tam sekliui darbo, nieko jis neišžvalgys, nes mes niekur neišeinam pro užmūrytas duris.

Karalius

Jeigu jau esu karalius, tai pakluskit mano valiai.
Jei šis tarnas pasamdytas, jus visas ir saugos šitas.

Pasakotojas

Atėjo vakaras. Kareivis įsitaisė prie rūmų durų. Atsirėmė į sieną, sėdi.
Aišku, visą naktį akių nesumerks. Va ir ateina vyriausioji duktė ąsotėliu ir taure nešina.

Pirma duktė

Kareivėli, kareivėli, štai tau vyno ąsotėlis. Pilk į taurę, paragauk.

Kareivis

Dėkui, dėkui, ąsotėlis geras daiktas.
Bet nesu aš mažas vaikas, pinkles tavo suprantu.

Antra duktė

Cha cha cha. Jis jau užmigo.

Trečia duktė

Kelkit, sesės, ir eime.

Ketvirta duktė

Šitas sargas mūsų neišsaugos, atsisveikins su galva.

Penkta duktė

Eiva. Bet kažko man širdį maudžia.

Šešta duktė

Gal tau naujos korpės spaudžia?

Septinta duktė

Bėkim, bėkim, paskubėkim, nė šunelis nesulos.

Aštunta duktė

Šoksime lig pat aušros!

Devinta duktė

Gaila kareivėlio... Jis man į širdį krito.

Dešimta duktė

Negailauk, jis juk vyno gavo, visą išragavo, o į vyną tą žolelių įmaišyta.

Vienuolikta duktė

Kuo skaniausiai kareivėlis išmiegos lig ryto.

Dvylikta duktė

Paskubėkim, mūsų princai nekantrauja!

Kareivis

Aha, gražuolės, štai ir papuolėt.

Aš nematomą kepurę užsidėsiu

Ir jums iš paskos skubėsiu.

Pirmas princas

Jūs galėsit pas tėvą negrižti jau.

Jūs gyvensit požemio karalystėje... Ir kurpaičių turėsit, kiek norėsit.

Antras princas

Galėsit šokti nesustodamos... Galėsit šokti užsimerkusios.

O jei būsit užsiverkusios, tai požemy bus juk juodžiausia naktis.

Trečias princas

Ir niekas ničnieko nebepamatys, nes niekas ir niekada, ten, kur saulės šviesa,
Sugrižt jums visoms nebeleis.

Trylikta duktė

Pažiūrėkit, va – kareivis miega, nejaučia, kad paskutinė valanda jo bėga.

Keturiolikta duktė

Bus šį rytą nukirsta jam galva.

Karalius

Taip ir maniau. Vėl kurdės kiauros ir vėl dukros visą naktį šoko. O kareivis
viską pramiegojo.

Sargyba, greičiau čionai! Suimkit kareivį ir ...

Kareivis

O valdove, kodėl skubi bausti? Kodėl nenori išklaudyti nuolankaus savo
dukterų tarno?

Karalius

Išklaudyti? Gerai! Bet pasigailėjimo nelauk.

Ei, dukrelės, pabuskit! Kareivis nori papasakoti, kur jūs šią naktį šokote!

Penkiolikta duktė

Šokome? Niekur mes nešokome. O tas kareivis taip knarkė, kad tiesiog
neįmanoma buvo užmigti.

Kareivis

Netiesa, karaliau. Jūsų dukros šoka naktį požemyje su juodaisiais princiais.

Visos dukros

Pasakos! Melagis! Apgavikas!

Pirma duktė

Tiesiog negirdėta! Kareivis meluoja, kad savo galvą išgelbėtų!

Antra duktė

Viską prasimano! Kaipgi galėtų įrodyti?

Kareivis

Patylėkit, viskas iš eilės. Nedaug tetrūko, tik trys naktys ir, o karaliau, visos dukros būtų prasmegusios į tamsybės amžinai.

Požemių dvasios klasta norėjo jas suvilioti. O jos manė, kad tik pavaliūkaus, ligi soties prisišoks.

Trečia duktė

Prasmegusios? Negali būti! Iš kur žinai, kareivi?

Kareivis

Štai ženklas. Va žibintas užgesintas, kuris šią naktį ten dar švietė. Kuri paneigti tai galėtų?

Visos dukros

Tėveli, dovanok. Tai tiesa. Neišvaryk mūsų...

Karalius

Dėkui tau, kareivėli. Daugiau jos naktimis nebešoks. Išgelbėjai karalystę. Imk karūną, skeptrą ir karaliauk sau sveikas.

Kareivis

O dukrą užmanęs išleisi? Pažadėjai.

Karalius

Ką pažadėjau, tą ir ištesėsius. Pasirink, kurią nori.

Kareivis

Aš nejaunas, tai imu vyriausią. Ji mieliausia ir man gražiausia.

- Kiekvieną kartą, kai gimsta vaikas, **yra Kalėdos.**
 - Kiekvieną kartą, kai mes suprantame savo vaiką, **yra Kalėdos.**
 - Kiekvieną kartą, kai mes padedame žmogui, **yra Kalėdos.**
 - Kiekvieną kartą, kai mes randame savo gyvenimui naują prasmę, **yra Kalėdos.**
 - Kiekvieną kartą, kai mes nusprendžiame gyventi sąžiningai, **yra Kalėdos.**
 - Kiekvieną kartą, kai du žmonės atleidžia vienas kitam, **yra Kalėdos.**
 - Kiekvieną kartą, kai mes šypsodamiesi vienas į kitą pasižiūrėję širdies akimis, **yra Kalėdos.**
- ...nes tada gimsta **Taika,**

Džiaugsmas,

Teisingumas,

Pasitikėjimas,

Tikėjimas,

Viltis,

Meilė.

❄️ **PADALOMOJI MEDŽIAGA „Kas yra Kalėdos?“**

❄️ **Kiekvieną kartą**, kai gimsta vaikas, **yra Kalėdos.** ❄️

❄️ **Kiekvieną kartą**, kai mes suprantame savo vaiką, **yra Kalėdos.** ❄️

❄️ **Kiekvieną kartą**, kai mes padedame žmogui, **yra Kalėdos.** ❄️

❄️ **Kiekvieną kartą**, kai mes randame savo gyvenimui naują prasmę, **yra Kalėdos.**
❄️

❄️ **Kiekvieną kartą**, kai mes nusprendžiame gyventi sąžiningai, **yra Kalėdos.** ❄️

❄️ **Kiekvieną kartą**, kai du žmonės atleidžia vienas kitam, **yra Kalėdos.** ❄️

❄️ **Kiekvieną kartą**, kai mes šypsodamiesi vienas į kitą pasižiūrėm širdies

akimis, yra **Kalėdos.** ❄️